

พระราชบัญญัติ
นายความ (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๔๘๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. พิชเยนทร์ โยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๑ หน้า ๕๖ ๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยทนายความ เพื่ออนุวรรตนาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปีระคติทิน พุทธศักราช ๒๕๖๓

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติทนายความ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๖๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้คำว่า “วันที่ ๓๑ มีนาคม” ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พุทธศักราช ๒๕๖๓ เป็น “วันที่ ๓๑ ธันวาคม”

มาตรา ๔ ใบอนุญาตที่ออกตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พุทธศักราช ๒๕๖๓ สำหรับปีพุทธศักราช ๒๕๖๓ นั้น ให้สิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๕๖๕

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี